

В УКРАЇНІ ВІДБУВСЯ АНТИЛЕНІНСЬКИЙ МІТИНГ

Одеса. — В неділю, 16-го липня ц.р., тут на Соборній площі відбувся мітинг, організований членами Демократичної Спільноти південного регіону. Організатор мітингу Віктор Павловський повідомив, що мітинг був присвячений Ленінові. Зібралось близько 500 осіб. Площу оточила міліція і військові загони спецпризначення, а вказівки давали їм присутні там же працівники КГБ та партійних і советських органів.

В. Павловський зачитав уривки з творів Леніна, його листи і розгорнув плакат з зображенням Леніна і написом: „Ленін — вождь кривавий”. Плакат негайно

відібрали міліціонери. Мітинг продовжувався близько години і закінчився дискусією. На мітингу було затримано В. Карасева, якого незбаром відпустили на вимогу громади. Потім з'ясувалося, що затримали також О. Нестерова й засудили його до 10 днів тюрми.

В середу, 19-го липня, В. Павловського викликали до суду, де йому оголосили постанову про клопотання перед прокуратурою про порушення проти Павловського кримінальної справи за статтю 4. 187 пункт 4 КК УССР за „організацію і активну участь в групуваннях, що порушують громадський порядок”.

Демонстрація виникла стихійно

Львів. — У Городку біля Львова заарештували і засудили на 15 днів тюрми члена Товариства „Меморіал” Івана Скорняка за його виступ на могилі жертв сталінських репресій.

В суботу, 22-го липня, католицький священик Іван Гель мав відслужити там Панахиду, але отримав попередження від офіційних представників про заборону. І. Гель порушив питання про звільнення І. Скорняка і йому пообіцяли, що звільнять, але не дотримали обіцянки. Коли люди про це довідалися, то негайно вийшли всі на вулиці й демонстрували в суботу та неділю біля обласної прокуратури та обласного суду, вимагаючи звільнення І. Скорняка.

В неділю, 23-го липня, демонстрацію очолював поет Іван Скорняк. Демонстранти зателефонували до КГБ і вимагали звільнення І. Скорняка, заявивши, що коли його не

звільнять, то народ не вийде на працю. Тим часом у Львові сплинувся весь рух міського транспорту. Демонстранти повисили блакитно-жовті прапори на будинках обласної прокуратури, обкому партії та міської ради.

Нарешті І. Скорняка привезли. Побачивши звільненого І. Скорняка люди підхопили його на руки й понесли до обласної прокуратури там підняли над головами і його й головного прокурора міста Львова. Потім демонстранти вирушили центром міста, несучи на руках І. Скорняка, щоб усі бачили, що його вже звільнено. На місці майбутнього пам'ятника Т. Шевченкові колоні сплинулися І. Скорняк виступи і подякував Народному Рухові України за Перебудову, Товариству „Меморіал”, Товариству „Лева” і УГС за підтримку і за звільнення його з в'язниці.

Появився другий том вибраних творів Р. Рахманного

Торонто. — Минулого року тут, з бібліотеки „Гомін України” побачився другий том вибраних творів журналіста Романа Рахманного п.з. „Україна атомного віку”. Редакція книги і видання стаття — Надія Олійник, оформлення обкладинки — Марта Гулей-Легенюк.

Як про це пише Н. Олійник у вступному слові до цієї книги: „Другий том становить тематичну, а не хронологічну, частину цілості, складеної з двох книг тільки з уваги на технічні міркування: щоб розміри книги відповідали практичним потребам і вимогам читача”.

Зміст першого тому книги Р. Рахманного розділений у чотирьох розділах: „Слово на сторожі”, „Україна і світ”, „Український діалог” та „Жива Україна”.

Другий том — як пояснює Н. Олійник — „складається з наступних чотирьох тематичних розділів, які розвивають, доповнюють і уточнюють тематику попередніх, а де в чому навіть розширюють її обсяг”. Ось перший розділ другого тому книги: „На позов за імперією”, а відтак — „За суверенну українську державу”, „Пріоритет української організованості” та „Літературно-критичні нариси”. Як бачимо і цей том книги відомого журналіста складається з чотирьох томів.

Видання другого тому цього збірника здійснено при підтримці Дослідного Інституту „Україніка”, Торонто, Канада.

Р. Гаїда планує широко працювати

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Після того, як ми довідалися, що на Загальних зборах Українського Патріархального Товариства в ЗСА 3-го червня ц.р., обрано головою першої жінки, відомої громадської активістки з Бріджпорту, Конн., Рому Гаїду, ми негайно зв'язалися з нею особисто, щоб поставити декілька питань про її плани праці та нові завдання УПТ в ЗСА.

— Гратуємося вам за вибір на такий відповідальний пост і радіємо, що ви його прийняли. Чи можете нам дещо подати про ваші плани та скільки часу маєте до переведення їх в життя?

— Дякую сердечно за побажання. Вони належаться не лише мені, але приймаю їх в ім'я усіх тих нових членів Управи, з молодшого покоління, що будуть помагати мені виконувати усі завдання. Можливо, що приплив нових сил — це безпосередній вислід святкування 1000-річчя Христіянства, а може з подіями в Україні є більше зрозумін-

Ром Гаїда.

ня для важливості мирянського руху, а з ним допомога УКЦеркві в Україні.

— Про це останнє ми вже знаємо із гостини у нас вашого нового співробітника референта зовнішніх зв'язків, яким став проф. Роман Андрушків. Чи ви знаєте

У ЛЬВОВІ ВІДКРИТО ВИСТАВКУ С. ГОРДИНСЬКОГО

СВЯТОСЛАВ ГОРДИНСЬКИЙ

КАТАЛОГ Львів • МУЗЕЙ ЕТНОГРАФІЇ • 1989

Заголовна сторінка каталогу.

Львів. — У п'ятницю, 21-го липня ц.р., тут у Музеї етнографії і художнього промислу відкривається виставка мистецьких творів Святослава Гординського, фірмована львівським обласним відділенням Українського Фонду Культури й Інститутом мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М.Т. Рильського при Академії Наук УССР.

Згідно з каталогом виставки на ній показано понад 230 творів мистця, до яких зачислено теж знищені в Музеї українського мистецтва картини С. Гординського за часів, як зазначено в каталозі, „командно-бюрократичних служб сталінського режиму та років засланню”. На виставці показано 52 олійні картини, 61 акварель і решту — твори графіки, книжкової, екслібрису, плякатної тощо. Як ці твори збереглися? Каталог нотує прізвиська понад 30 власників картин і графіки, які в чорних часах нищення українського мистецтва зберегли твори Гординського.

Як зазначено в каталозі, упорядниками виставки були Василь Откович і Роман Яців, редактор каталогу. Він же відкрив виставку

вступним словом, після чого говорив видатний львівський поет Роман Лубківський і гостя Слава Оленицька з Америки, при участі численної публіки.

Мистець С. Гординський, на запит редакції „Свободи” про свою думку щодо цієї виставки, що про неї довідався шойно з каталогу і плякату виставки. Сам факт виставки його не здивував, бо Львів має свої багаті культурні традиції, зокрема ті, що торкаються зв'язків із Заходом. В добу модерністичного мистецтва тут діяла Асоціація Незалежних Українських Мистців (АНУМ), які розуміли, що не вистачає українського стилю інтернаціонального мистецтва, а, навпаки, що треба творити українське мистецтво таким, щоб воно саме ставало інтернаціональним. У східній Україні були мистці тих самих поглядів, і за це творили такі мистці, як Анатоль Петрицький і Михайло Бойчук, були винищені майже до кореня.

С. Гординський сказав, що його тішить те, що праця анімівців не пішла на марне і висунені ними проблеми дали актуальні

Х. Дебаррі обрана в членів Товариства настелістів

Джерзі Сіті, Н. Дж. (К. Гук) — Христіна Головач-Дебаррі, відомою серед української громади з її графічних дереворитів, обрана в членів престижного Товариства настелістів Америки.

Це є професійне товариство вибраних мистців, цілю яких є встановлені високі стандарти якості праці цього стилю, як також

об'єднувати видатних настелістів у цьому товаристві. Всі мистці є запропоновані на членство в товаристві, а ті, що відповідають вимогам високої якості встановлених спеціальним журі, є вибрані повними членами; ті що були вибрані на другому місці стають допоміжними членами-мистцями. Х. Дебаррі було обрано повним членом товариства.

Тепер товариство має 325 повних членів, вибраних з поміж тисяч аплікантів. Х. Дебаррі також призначено членом Управи, відповідальною за стипендійний фонд товариства, а також буде співвідповідальною за річну виставку спільки у вересні ц.р.

Мистиня Х. Дебаррі вже виставляла свої праці на виставці Крайової асоціації мистецтв повіту Гадсон, була одною з 14-ох вибраних настелісток з-поміж 160, що виставляли свої праці на мистецькій виставці в галерії Сальмагунді в Нью Йорку, а також брала участь у виставці Американської професійної ліги мистців Нью Джерзі. Вона запрошена брати участь у мистецькій виставці галерії Набіско, на якій працюють нагородні з виставлених праць, весною 1990 року. Христіна Дебаррі планує виставити також свої настелі в галерії ОМУА в Нью Йорку у листопаді ц.р. Мистці, які працюють в ділянці настелі є у віці нижче 35 років, можуть згодуватися на спендіді до: Pastel Society of America, c/o Christina Holowchak-Debarry, 15 Gramercy Park, So. New York, N. Y. 10003.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ ОПУБЛІКУЄ ДОГОВІР СТАЛІНА І ГІТЛЕРА

Цюрих, Швейцарія. — Місцева газета „Тагесанцайгер” повідомила з Москви, що 8-го серпня советська преса опублікує секретний договір між Советським Союзом і націонал-соціалістичною Німеччиною.

Московський кореспондент швейцарської газети повідомляє, що рішення опублікувати договір Сталіна і Гітлера було прийняте державною комісією, до складу якої входив, зокрема, колишній посол СРСР у Бонні Валентин Фалін. Ця комісія рекомендувала Верховній Раді СРСР анулювати договір, який увійшов в історію як „пакт про ненапад”.

„Можна передбачити майже певно, — пише швейцарська газета, — що кремлівські керівники приймуть рекомендації комісії”.

„Майже певним” газета вважає і те, що в СРСР буде опублікований секретний додатковий протокол з 23-го серпня 1939 року про сфери впливу в Європі. Згідно з цим протоколом Латвія і Естонія потрапили під владу Москви.

Як відомо, через вісім днів після підписання договору між сталінським Советським Союзом і гітлерівською Німеччиною фашист

ська армія напала на Польщу. Після поразки Польщі комуністи і нацисти уклали 28-го вересня ще один договір, який увійшов в історію як „Договір про дружбу і кордоні”. Згідно з ним, Литва також стала васалом Кремля.

На думку латиського історика М. Вульфсона, який входить в державну комісію для вивчення обставин договору між СРСР і Німеччиною, громадяни Латвії, Литви і Естонії дистантуть моральне задоволення у зв'язку з публікацією тексту договору і їх просять анулювати його. „Але воно, — сказав Вульфсон про латиських, литовців і естонців, — очікували більшого. Зокрема, відкритого осудження тасмних угод про сфери впливу”.

До недавнього часу советський уряд Горбачова відкрито заперечував існування якихось секретних договорів між СРСР і Німеччиною. Але позаминулої неділі В. Фалін, який займає тепер пост завідувачого міжнародним відділом ЦК КПСС, сказав в інтерв'ю для західнонімецької телевізії, що він не має ніяких підстав сумніватися в тому, що секретні угоди були підписані.

Уряд Таджикистану удержав рідну мову

Москва. — Газета „Ізвестія” з 23-го липня повідомила, що в Таджикиській ССР на десятій сесії Верховної Ради основного подією було затвердження закону про удержання таджикської мови.

Цікаву промову виголосив голова Президії Верховної Ради Таджикиської ССР Г. Паллаєв, який сказав, що деформація в розвитку культури народу негативно вплинула на мову основної частини населення, стала причиною зрушення сфери її живання. Навіть серед представників таджикської інтелігенції чимало таких, які не вміють розмовляти чи писати рідною мовою.

Підвищення статусу таджикської мови сприятиме зростанню авторитету такої мови і мовних народів, що проживають в Таджикистані, зростанню взаємної поваги та дружби. Російська мова, як мова міжнародного спілкування, також вільно функціонуватиме на території ТССР.

Одна із статей закону передбачає вивчення старої таджикської писемності на основі арабської графіки. Питання її вивчення в загальноосвітніх школах відображені в спеціальному плані.

Ще минулого року в ЦК КП республіки було прийнято постанову про негайну підготовку і видання підручників для середніх і вищих шкіл, які відповідали б вимогам сучасної педагогічної науки.

Уряди всіх республік один за одним дбають про мову свого народу. Не робить цього тільки уряд Шербицького в Україні. Вже другий рік обговорюються ці проблеми в українській пресі, на мітингах і конференціях різних формальних і неформальних об'єднань, але ще й досі нічого не змінилось. В той час, як у Таджикистані підготовка закону про мову тривала всього три місяці, а в республіках Прибалтики це було вирішено дуже швидко.

У СВІТІ

У ЧЕРВНІ В МОСКВІ відбулася пресова конференція економістів — депутатів нової Верховної Ради. Геннадій Лісичкін, який виступив на пресовій конференції, заявив, що країна перебуває у глибокій кризі і занурюється в неї все глибше. Професор Леонід Абалкін передбачив, що якщо протягом двох років становище не поліпшиться, то можна очікувати політичного перевороту. Володимир Тіхонов твердив, що на країну насувається голод. Розповіді тих, хто їздить по країні з рідними в СРСР, хто приїжджає в гості на Захід, підтверджують, що становище в Советському Союзі катастрофічне і стає з кожним днем все гіршим.

„НАЙБІЛЬШ ТРАГІЧНОЮ ніччю за останні місяці” назвала бейрутська поліція ніч зі середи на четвер, коли в результаті взаємного ракетного обстрілу між сирійською армією і християнською міліцією були вбиті 38 і поранені 80 осіб. Сумний рекорд в цій тривалій артилерійській дуелі був встановлений в ніч з 13-го на 14-те березня, коли були вбиті 39 і поранені 96 осіб. Всього, починаючи з 4-го березня, коли почалася війна між різними релігійними групами і арміями, у столиці Лівану загинуло 481 особа. „Коли потрібно вбивати старих і дітей!” — з гіркою сказав кореспондентів агентств Ассошіейтед Пресс Мохаммедові Салімові один з бейрутських поліціантів. При цьому він показав на руїні двох багатоповерхових житлових будинків.

СТОКГОЛЬМСЬКИЙ СУД в результаті голосування, в якому взяла участь судді і присяжні, визнав Крістера Петтерсона винним у вбивстві прем'єр-міністра Ольофа Пальме. Слідство, що тривало багато місяців, носило суперечливий характер, і обвинувачення не змогло представити стовідсоткових доказів вини Петтерсона. Рішення суду було базоване переважно на свідченнях жінки покійного прем'єр-міністра Лібет Пальме, яка заявила, що вона „без всяких сумнівів” впізнає вбивцю свого чоловіка. Покази Лібет Пальме, однак, явно непереконливі. Вона заявила лише, що бачила обвинуваченого в кількох метрах від місця вбивства.

ІСНУЄ МОЖЛИВІСТЬ ВЕРШИННОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Париж. — У суботу, 29-го липня ц.р., тут відбулася тригодинна зустріч між державним секретарем ЗСА Джеймсом Бейкером і советським міністром закордонних справ Едуардом Шеварднадзе. Оба державні діячі висловили впевненість, що їх наступна зустріч у вересні „може прокласти шлях до переговорів між президентом Джорджем Бушем і Михайлом Горбачовим”.

„Якщо ми добре і старанно підготуємося, то, звичайно, зустріч на вершині відбуватиметься досить швидко”, — заявив журналістам Е. Шеварднадзе, виступаючи на пресовій конференції у советській амбасаді. Присутній там державний секретар Дж. Бейкер висловився більш стримано, зауваживши лише, що „очевидно, до деякої міри, так”, така зустріч відбуватиметься.

Порушуючи встановлену традицію, американський державний секретар запропонував Шеварднадзе зустрітись 19-20-го вересня не в Нью Йорку, де в той час відбуватиметься Генеральна Асамблея ООН, а в Вашингтоні, на ранчо, що належить Бейкерові. На думку асистентів обох державних діячів, надто прості умови життя на ранчо американського державного секретаря навряд чи відповідатимуть протоколу зустрічі дипломатів такої високої ранги.

хоч, як зауважив один із членів американської делегації, пропозиція Бейкера явно сподобалася Едуардові Шеварднадзе і його почитові.

Советський міністр інформував свого американського колегу про стан процесу змін у Советському Союзі, відзначаючи, що, не зважаючи на страйки і заворушення, перебуваючи продовжується. Державний секретар, у свою чергу запевняв Шеварднадзе в тому, що з'єднані Стейти задоволені змінами, що відбуваються в СРСР, і, як сказав один з його асистентів, запропонував „технічну підтримку” для прискорення темпів зростання советської економіки.

Говорячи про становище в країнах-сателітах Москви, зокрема у Польщі і Мадярщині, Шеварднадзе сказав Бейкерові, що зроблений там важливий кроки на шляху до дальшої демократизації суспільства, він розцінює „позитивно”.

Як повідомив асистент Шеварднадзе Віталій Чуркін, советський міністр вручив державному секретареві два документи — один з них передбачає дальший розвиток культурних і технічних зв'язків між двома надпотугами, а другий — закликає прискорити хід женецьких переговорів про заборону хемічної зброї.

В АМЕРИЦІ

РОБІТНИКИ НА АВТОМОБІЛЬНОМУ заводі фірми Ніссан у Смірна, Теннесі, в четвер, 27-го липня ц.р., великою більшістю голосів відкинули репрезентування їх перед дирекцією фабрики профспілкою Об'єднаних автомобільних працівників (ЮАВ). Експерти твердять, що програ профспілки ЮАВ є поганим передвісником для профспілкових організаторів. У затишній півторарічній кампанії чиновники профспілки твердили, що робітники автомобільного заводу фірми у Нешвіллі заробляють 7,900 дол. більше на рік, як працівники Ніссан, як також те, що Ніссан не поправив небезпечних для своїх працівників обставин, які спричинили поранення. Ніссан всі ці закиди гостро заперечив і в свою чергу обвинуватив профспілку, що хоче витягнути від працівників фірми 800,000 дол. річно у формі вкладок без жодних користей з цього для робітників.

СПРАВА ЗАПІДОЗРЕНОГО у шпигунстві американського дипломата Фелікса Блоха набирає чим раз більше незрозуміло-тасмичного сенсаціоналізму, а немало до цього причиняється і ця неясна стриманість американського Уряду в його оскарженні. Найновіші вістки на сторінках преси про те, що нібито запідозрений Ф. Блох у своєму першому переслуханні агентами ФБІ заявив, що СРСР заплатило йому „багато грошей” та й те, що він співпрацює з советами вже „багато років”, були нібито переказані не названим американським службовцем, причетним до цієї справи. Однак у Вашингтоні кілька урядових чиновників, об'язаних до цієї справи Ф. Блоха, заявили, що їм не відомо про будь-які заяви Ф. Блоха в цій справі.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ДОМОВЛЕННЯ між Білим Домом і провідниками Конгресу, Палата Репрезентантів відкинула виріб ядерної ракети „Міджетмен”. Це потягнення було також сильним ударом для запланованої президентом Джорджем Бушем програми відновлення і модернізації ядерної зброї ЗСА.

КОМІСІЯ СУДІВНИЦТВА Палати Репрезентантів переважною більшістю голосів одобрила законопроект про заборону палення національного прапору ЗСА. Згідно з законопроектом переступників каратиметься однією з уяв'язнень і гривною. Законопроект одобрено голосами 28 до 6, а предсідник комісії, демократ Джек Брукс, заявив, що тепер передасте цей законопроект до вирішення цілої Палати Репрезентантів. Після того, як Верховний Суд ЗСА минулого місяця голосами 5 до 4 вирішив, що палення національного прапору не перерить першої поправки до Конституції про свободу вислову, то обидві палати Конгресу вирішили що справу негайно розглянути і дати до якогось рішення. Запропоновано дві розв'язки: Президент Джордж Буш і багато республіканців були за тим, щоб прийняти нову конституційну поправку виключно в цій справі, а демократи запропонували прийняти в Конгресі закон. Більшість демократів виступає проти конституційної поправки, тож не диво, що у Комісії судівництва, де більшість є демократи, проголошено ними запропонований законопроект, а відкинуто дві пропозиції республіканців про потребу конституційної поправки.

ОФІЦІЙНИЙ УРЯДОВИЙ ЗВІТ про здоровельний стан в ЗСА виявляє, що різко зросли смертності спричинені пістраком легенів серед жіночого населення. Конкретні дані про це подав Крайовий центр контролю хвороб і осідком в Атланті, який у своєму звіті вказує на 44-відсотковий зріст смертних випадків серед жіноцтва ЗСА від 1979 до 1986 року, а тільки на 7 відсотків серед чоловіків. За причину такого повернення справи подастесь 35-літню зміну у загально прийнятій формах поведінки серед жіноцтва, яка якраз найбільше виявилася в останніх десятиях роках. Одним з тих виявів є масове курення цигарок жінками.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів УНС: \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які не відповідають інтересам газети. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущення за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Обмежена автономія для самостійних республік

У заголовку цих міркувань скоплені цей курйоз, який можливий тільки в Советському Союзі. У „найдемократичнішій у світі“ ленінській конституції призначено складовим частинам Советського Союзу всі самостійницькі права включно з правом на відокремлення. Імперія називається „Союзом“ національних Республік; у всіх західних енциклопедіях і популярних довідниках написано, що складові частини СССР є „самостійними республіками“. Це одна з брехень, яка становить фундамент усієї партійно-державної системи більшовицької імперії. Але, як відомо, небезпека економічної катастрофи примусила Михайла Горбачова шукати порятунку у реформах, які з черги, несподівано для Горбачова, відродили свободолюбний дух у цих різних „самостійних республіках“, які не хочуть бути на віки колоніями. Литовський і естонський льокальні парламенти та їхні Політбюро прийняли краї постанови про відірвання економіки тих країн від центрального планування і центральної керми.

Верховна Рада у Москві схвалила в минулому тижні у принципі ці постанови, проковтнувши гірку пігулку, що литовські, естонські й латиські комуністи, так само, як комуністи польські, в першу чергу є патріотами своїх батьківщин та щойно на другому місці — комуністами.

Резолюція Верховної Ради тимчасова і щойно в жовтні цього року має піти на розгляд і схвалення в деталях, бо в міжчасі центральні і місцеві прибалтійські власті мають вирішити, як бути з залізницями, копальнями й фабриками, що їх Москва вважає, що вони є „союзною“ власністю. Але литовці й естонці вдоволені такою постановою Верховної Ради, правильно вважаючи, що це тільки найперший крок на шляху до повного визволення. Латвії заповіли прийняття подібного закону в найближчий час. Провідники цих трьох невеличких балтійських народів виявили велику мудрість у плануванні і реалізації своїх свободолюбних прав. Вони поклали натиск на економіку й вимагали права вирішувати самим свій бюджет, свої податки, ціни на продукти, винагороду робітникам і службовцям та ведення закордонної торгівлі.

Противитися тим вимогам, наставленим на поправу економіки було куди трудніше, ані ж вимогам національно-політичного характеру з явним вістрям проти центральної окупаційної влади. І ті суто економічні вимоги не знайшли одностайного схвалення єдинопідлітцями.

„Нью Йорк Таймс“ з 28-го липня 1989 року наводить голос невдоволення Юрія Маслюкова, голови Державної комісії планування, який передбачає, що згода Верховної Ради на вимоги прибалтійських країн спонукає інші союзні республіки й собі вимагати подібних свобод.

Маслюков розуміє правильно. В економіці однакова, як у політиці хід подій подібний до абетки, в якій буква ступає за буквою. Існує правильна теорія „ланцюгової реакції“, де всі ланки ланцюга нероздільно пов'язані. І прибалтійці не зупиняться на здобутті автономії в ділянці економіки. Поруч з турботою за свою економіку, що її загриз більшовицький марксизм, вони виявили вже відважні дії в ділянці культури, основою якої є — рідна мова. Закон, що зробив литовську, естонську, латиську мови мовами державними із зобов'язанням усіх чужомовних мешканців (росіян) на будь-яких зарплаткових позиціях вивчити до визначеного часу цю місцеву державну мову — спонукало навіть впертих русотяпів до страйку на фабриках і майстернях, де вони мають більшість. Але прибалтійські власті цим не журяться: небезпека втратити зарплатку і можливість прожитку присилує русотяпів таки вивчити місцеві національні мови й заговорити ними.

Литовці, естонці, латвії — терпеливі. Маючи навіть цей атут за собою, що американський Уряд дотепер не визнає окупації названих трьох прибалтійських країн Москвою у 1940 році, тамошний провід бережеться, щоб не спровокувати подібної масаки такої, яка відбулася у столиці Грузії Тбілісі. Вчимося на мудрих прикладах чужих народів, навіть куди-куди менших, як нарід український.

Політика гласності, а разом з тим роз'яснювальна праця Української Гельсінської Спілки, Народного Руху України за Перебудову, Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка, Товариства „Меморіал“ та інших демократичних об'єднань сприяли зростанню національної свідомості українців. Почався справжній процес очищення і серед комуністів, які нерідко спокутують свої гріхи публічно.

Письменники, викладачі вищих шкіл, журналісти, працівники кіно організують дискусії, лекції, семінари, зустрічі з народом. Те ж саме роблять неформальні об'єднання, які крім того видають незалежну пресу. Все це робиться з метою допомогти молодим зрозуміти хто були їхні предки і що довелось пережити українському народові в минулому. Поступово падає заслона, що відгороджувала народ від власної історії.

Про одну з таких дискусій розповідається у статті „Спокута чужих і власних гріхів“ на сторінках газети „Молодь України“ ч. 129 з 5-го липня ц. р. Це діалог декана факультету журналістики Львівського університету Володимира Здорова з студентом четвертого курсу цього ж факультету Олександром Бусолом. Під час дискусії йшлося про національно-колонізаторське пригноблення народів за часів Російської імперії, а потім СССР, та про політику перебудови, за якої, як сказав О. Бусол, народ може користуватися об'єктивними свободами лише в рамках, які послужили окреслюючою межею, поданою мотивами різного роду заборон у благородному оформленні, наприклад, „боротьба з демагогами, екстремістськими елементами“ тощо. Твердять, що „митинги деморалізують молодь“, знаходячи багато інших причин.

„А по суті відбувається дуже складний перехід від однієї системи управління до іншої, — відповідає В. Здорова. — Ми, старше покоління, звикли до дозволу й заборони. Не дивно, що ці процеси нас (я не виключаю й себе) лякають. Багато керівників не хочеться змиритися, що не вони керуватимуть, що діятимуть об'єктивні закони.

О. Бусол зауважив, що під час З'їзду народних депутатів СССР найбільше невдоволення молоді викликали спроби адміністративного апарату по-старому диктувати свою волю. Вони стали свідками того, як не допускали до майбутніх виборів несанкціонованих кандидатів. Він пригадав ганебний епізод, коли висунутого Товариством „Лева“ кандидата в депутати поета Ростислава Братуна не допустили на передвиборчу конференцію в університет та на ряд інших підприємств. Сказав, що було чимало

Н. Осока

ШЛЯХ ДО САМОУСВІДОМЛЕННЯ І ПОКУТИ

критичних зауважень студентів і щодо З'їзду та його результатів. Проте відзначено, що завдяки виборам стало видно наскільки змінилася людська свідомість.

В. Здорова в свою чергу сказав, що „спадщина минулих років стала фатальною тягарем. Іменем партії творилися та й сьогодні нерідко творяться явні беззаконня“. А під час виборів абсолютно неспроможного виявилася офіційна пропаганда. „Вона зводилася знову до захлимих і загальних фраз, чим себе остаточно скомпромітувала. Натомість агітація різних неформальних об'єднань була агресивною, наступальною, безпартійною, як і сказав, навіть нахабною. Невміння вести діалог зашкодило багатьом кандидатам у депутати“.

Далі він говорив про те, що деформалізм треба ставитися з більшим довірою, хоч вони й намагаються виробити свої власні концепції перебудови та вони перші реально вже почали щось робити. Потрібний не тільки плюралізм думок, але й плюралізм проєктів, теорій. Бо досі на перше місце ставили принципи партійності, тому наука втратила своє основне значення. Переслідуваннями, репресіями людей примушували до негідних вчинків. Відбувалася деморалізація науковців, багато з яких ставали рупором ідеологічних установок.

Коли мова зайшла про самвидавські видання, в яких опубліковано звинувачення, що Здорова та його колеги причетні до засудження В. Чорновола, братів Горіних, М. Осадчого, Ірини та Ігоря Калинців — Здорова відповів:

„Справді я з іншими літературознавцями і письменниками був залучений як експерт у справі вже припиненої відповідальності громадян. Скажу про своє нинішнє ставлення до тих подій. У той рік притягали до відповідальності люди, які мислили не так, як більшість. Інакшемілі кваліфікувалося як боротьба проти існуючого політичного ладу. І робилося це не без моєї допомоги. У цьому відношенні свою вину. У своїх писаннях я був не до кінця правдивим, теж хотів сподобатися, йшов за течією. Така була обстановка, хоч усе це пояснення, а не виправдання“.

На зауваження О. Бусола, що під час виборів нав'язували виборцям кандидати з тріском провалилися, Здорова відповів, що не випадково серед обраних народом депутатів так багато комуністів і що „велич перебудови, велич нового мислення полягає в тому, що комуністи першими порушили глобальні питання сучасності“.

Невідомо лише чи Здорова знову „хотів сподобатися“ (Закінчення на стор. 4)

Юрій Р. Рибак

ІЗ РИБНОГО ПРОМИСЛУ

бережжя. У ЗСА багато риболовних човнів чи пак кораблів продає свою рибу на аукціонах у пристанях. Ціна очевидно залежить від кількості зловленої риби та попиту на неї. Непевність, однак, у кількості ловів спонукала деяких рибалок створити спільні ринкові кооперативи, які заздалегідь встановлюють кількість потрібної риби як теж ціну, яку заплатають відборці. Тим разом рибалки запевняють собі збут і заробіток.

До оглянення успіху у рибному промислі можна зовсім сміло приміняти приповідку: „Час то гроші“. Річ у цьому, що якість неживої риби швидко обнижується. А щоб її охоронити від зсипання і зграти на ринку вартість приміняють різні методи консервування. Сушення, соління та аудження живили протягом тисяч років. Ці методи зменшують вологість у рибі та сповільнюють розклад бактерій як теж розклад протеїнів. Новіші методи заборони — це консерви риби безпечно від зіпсуття у герметично закритих бляшанках чи слоїках. Віднедавна популярно заморожувати поодинокі рибні філейні рації у більшій бляшанці. Але риба не є виключно поживою для людей. Мелену рибу домішують фермери до корму худоби ці, хто має домашню тварину купує особливо приправлений сухий

рибний корм. Знову ж один з перерібків риби можна знайти у виробничій клею, фарби, мастила та... чорниці.

І здавалось би, що для рибного промислу „море по коліна“, однак так воно не є. Американці їдять що раз-менше риби, а до цього причинилося зазначення морської води та зростаючі ціни. Американці у відношенні до харчу стали більш обережними як будь-коли. Щоб не захворіти, вони не споживають зазначені довірили риби, однак представники промислу настільки запевняють, що 65 відсотків спожитої тут риби походить із здорового імпорту, а домашню рибу довають у чистих водах. Але чи таке висноження збільшує охоту до їжі?

Знавши рибного діла пояснюють, що властиво риба ніколи не була аж надто популярна серед американців. Вони ж їдять п'ять разів більше... курятини, що є на першому місці усього роду м'яса! Знову ж ціна на рибу в останніх трьох роках зросла на більше ніж 25 відсотків. І нині, коли господині приходиться купувати для великої родини, то що ж вона вибере? Курятину за 70 центів фунт чи цілі ж самі ваги рибний філей за 4 долари?!

Як би не було, то рибний промисел у популяризації свого продукту не дає за виграні і підбирає різні доступні методи та способи.

Гому і саме будьмо приготувані на ударну кампанію реклами у засобах загальної інформації, що має бюджет около семи мільйонів доларів. Будьмо теж приготувані на нові рибні продукти нижчої ціни, які не будуть „оригінальними“ рибом а радше підбленою. І тут масо на думці назву японського походження „Сурімі“. Це є рибний продукт із дрібно посіченого рибного м'яса як сайда з Алескі „Pollock“, змішаний із харчовими стабілізаторами і домішками. Ця мішанина стиснена прасою нагадує природного краба, шрімпса, омара тощо. Тут виробництво „грас в одвертій карті“, цей бо продукт воно означає як імітацію. Знавши американського кухарства уважало не другорядним харчем і не дуже тим захоплюються. Це ж, однак, не є перепороною до успіху. Ось у ділянці м'яса популярні є „гат догі“. У них готі розбірається, що є всередині, бо кожна комбінація можлива... Зрештою популярність „сурімі“ остаточно встановить опіні споживачів...

А іноді американський рибний промисел стоїть перед проблемою як перекопати загали, що риба здорова і як встановити конкуренцію з іншим родом м'яса ціну. А в пошукуванні за новими сортами риби, досі це не вживаними, є можливість мати, дешевшу рибу... Хто ж може і пошастити, бо зрештою як то кажуть „на безриб'ю і рак риба“.

зачія науковців, багато з яких ставали рупором ідеологічних установок.

Коли мова зайшла про самвидавські видання, в яких опубліковано звинувачення, що Здорова та його колеги причетні до засудження В. Чорновола, братів Горіних, М. Осадчого, Ірини та Ігоря Калинців — Здорова відповів:

„Справді я з іншими літературознавцями і письменниками був залучений як експерт у справі вже припиненої відповідальності громадян. Скажу про своє нинішнє ставлення до тих подій. У той рік притягали до відповідальності люди, які мислили не так, як більшість. Інакшемілі кваліфікувалося як боротьба проти існуючого політичного ладу. І робилося це не без моєї допомоги. У цьому відношенні свою вину. У своїх писаннях я був не до кінця правдивим, теж хотів сподобатися, йшов за течією. Така була обстановка, хоч усе це пояснення, а не виправдання“.

На зауваження О. Бусола, що під час виборів нав'язували виборцям кандидати з тріском провалилися, Здорова відповів, що не випадково серед обраних народом депутатів так багато комуністів і що „велич перебудови, велич нового мислення полягає в тому, що комуністи першими порушили глобальні питання сучасності“.

Невідомо лише чи Здорова знову „хотів сподобатися“ (Закінчення на стор. 4)

Юрій Р. Рибак

ІЗ РИБНОГО ПРОМИСЛУ

бережжя. У ЗСА багато риболовних човнів чи пак кораблів продає свою рибу на аукціонах у пристанях. Ціна очевидно залежить від кількості зловленої риби та попиту на неї. Непевність, однак, у кількості ловів спонукала деяких рибалок створити спільні ринкові кооперативи, які заздалегідь встановлюють кількість потрібної риби як теж ціну, яку заплатають відборці. Тим разом рибалки запевняють собі збут і заробіток.

До оглянення успіху у рибному промислі можна зовсім сміло приміняти приповідку: „Час то гроші“. Річ у цьому, що якість неживої риби швидко обнижується. А щоб її охоронити від зсипання і зграти на ринку вартість приміняють різні методи консервування. Сушення, соління та аудження живили протягом тисяч років. Ці методи зменшують вологість у рибі та сповільнюють розклад бактерій як теж розклад протеїнів. Новіші методи заборони — це консерви риби безпечно від зіпсуття у герметично закритих бляшанках чи слоїках. Віднедавна популярно заморожувати поодинокі рибні філейні рації у більшій бляшанці. Але риба не є виключно поживою для людей. Мелену рибу домішують фермери до корму худоби ці, хто має домашню тварину купує особливо приправлений сухий

рибний корм. Знову ж один з перерібків риби можна знайти у виробничій клею, фарби, мастила та... чорниці.

І здавалось би, що для рибного промислу „море по коліна“, однак так воно не є. Американці їдять що раз-менше риби, а до цього причинилося зазначення морської води та зростаючі ціни. Американці у відношенні до харчу стали більш обережними як будь-коли. Щоб не захворіти, вони не споживають зазначені довірили риби, однак представники промислу настільки запевняють, що 65 відсотків спожитої тут риби походить із здорового імпорту, а домашню рибу довають у чистих водах. Але чи таке висноження збільшує охоту до їжі?

Знавши рибного діла пояснюють, що властиво риба ніколи не була аж надто популярна серед американців. Вони ж їдять п'ять разів більше... курятини, що є на першому місці усього роду м'яса! Знову ж ціна на рибу в останніх трьох роках зросла на більше ніж 25 відсотків. І нині, коли господині приходиться купувати для великої родини, то що ж вона вибере? Курятину за 70 центів фунт чи цілі ж самі ваги рибний філей за 4 долари?!

Як би не було, то рибний промисел у популяризації свого продукту не дає за виграні і підбирає різні доступні методи та способи.

Гому і саме будьмо приготувані на ударну кампанію реклами у засобах загальної інформації, що має бюджет около семи мільйонів доларів. Будьмо теж приготувані на нові рибні продукти нижчої ціни, які не будуть „оригінальними“ рибом а радше підбленою. І тут масо на думці назву японського походження „Сурімі“. Це є рибний продукт із дрібно посіченого рибного м'яса як сайда з Алескі „Pollock“, змішаний із харчовими стабілізаторами і домішками. Ця мішанина стиснена прасою нагадує природного краба, шрімпса, омара тощо. Тут виробництво „грас в одвертій карті“, цей бо продукт воно означає як імітацію. Знавши американського кухарства уважало не другорядним харчем і не дуже тим захоплюються. Це ж, однак, не є перепороною до успіху. Ось у ділянці м'яса популярні є „гат догі“. У них готі розбірається, що є всередині, бо кожна комбінація можлива... Зрештою популярність „сурімі“ остаточно встановить опіні споживачів...

А іноді американський рибний промисел стоїть перед проблемою як перекопати загали, що риба здорова і як встановити конкуренцію з іншим родом м'яса ціну. А в пошукуванні за новими сортами риби, досі це не вживаними, є можливість мати, дешевшу рибу... Хто ж може і пошастити, бо зрештою як то кажуть „на безриб'ю і рак риба“.

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Допоможіть Батькові-Союзові

Чи може організація довго втриматися, коли вона безперестанно дає, визнаючи не отримуючи нічого назад, або не відвоюючи свого майна. На цей запит дано відповідь пізніше.

Коли будь-яка українська організація потребує фінансової допомоги, куди вона їде за нею, щоб фінансувати свої проєкти, або коли їй потрібно меншій? Очевидно до УНСоюзу. На денному порядку бачимо представників різних організацій, які чекають на нагоду поговорити із Головною Екзекутивою, щоб їм фінансово допомогти.

Як добром батькові Батькові Союзові неможливо відмовити будь-кому в українській громаді, коли хтось є в потребі. УНСоюз завжди був і завжди є щедрий. Багато уже написано про жертвенність Батька Союзу в союзній пресі. Найновішим прикладом є стипендійні нагороди, — в сумі 120,000 дол. — для нашої молоді. Коло 115,000 дол. видано на що їли в минулому році, а коло 112,000 — передминулому. Щедрість УНСоюзу щодо підтримки української громади в діаспорі — це історичний факт, про який можна прочитати вже в енциклопедії українознавства. Багато бажали б собі, включно із автором цієї статті, щоб Батько Союз значно збільшив свої дотації для української громади.

Тепер вернімся до вступного запиту цієї статті. Здоровий людський ум підкаже нам, що цій організації, яка є беззастановно жертовдаєм, колись щось мусять повернути назад. Чи вже не пора віддячитися УНСоюзові? Але в який спосіб можна цій нашій установі допомогти. Невже ж Союз провадить збірку на своє утримання? — Ні. Правда, що можна безпосередньо жертвувати на адресу фондів, заснованих УНСоюзом і призначених на різні добродійні цілі. — Властиво, УНСоюзові можна допомогти різними способами.

Коли ви ще не є членом, то ним станьте. Нових членів УНСоюзу завжди потребує. Вистачить дешевої поліси життєвого забезпечення. Коли ви уже є членом, то станьте активним членом у

тупні методи та способи. Гому і саме будьмо приготувані на ударну кампанію реклами у засобах загальної інформації, що має бюджет около семи мільйонів доларів. Будьмо теж приготувані на нові рибні продукти нижчої ціни, які не будуть „оригінальними“ рибом а радше підбленою. І тут масо на думці назву японського походження „Сурімі“. Це є рибний продукт із дрібно посіченого рибного м'яса як сайда з Алескі „Pollock“, змішаний із харчовими стабілізаторами і домішками. Ця мішанина стиснена прасою нагадує природного краба, шрімпса, омара тощо. Тут виробництво „грас в одвертій карті“, цей бо продукт воно означає як імітацію. Знавши американського кухарства уважало не другорядним харчем і не дуже тим захоплюються. Це ж, однак, не є перепороною до успіху. Ось у ділянці м'яса популярні є „гат догі“. У них готі розбірається, що є всередині, бо кожна комбінація можлива... Зрештою популярність „сурімі“ остаточно встановить опіні споживачів...

А іноді американський рибний промисел стоїть перед проблемою як перекопати загали, що риба здорова і як встановити конкуренцію з іншим родом м'яса ціну. А в пошукуванні за новими сортами риби, досі це не вживаними, є можливість мати, дешевшу рибу... Хто ж може і пошастити, бо зрештою як то кажуть „на безриб'ю і рак риба“.

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

І прочитав він уривок, з книги, написаної 60 років

своєму Відділі або своїй Окрузі. Союз потребує енергійних, активних членів, які творять добро не лише для УНСоюзу, але також в українській та позаукраїнських громадах.

Дозвольте теж УНСоюзові задовольнити ваші фінансові потреби.

У теперішніх часах, кожна особа, не зважаючи на те, чи вона самотня, чи з родиною, повинна забезпечити фінансово і то не лише себе, але й свою родину. Це є найновіший спосіб доказати, що ви даєте про своїх рідних. Тут йдеться про життєве забезпечення для головного постачателя родинного зарілку, для дружини або мужа, щоб забезпечити фінансування вищих студій для дітей, життєве забезпечення гіпотетичних позичок та інші фінансові потреби.

Уже минули часи, коли нам треба було звертатися до комерційних забезпечених підприємств за такою фінансовою обслугову. УНСоюз уже має підставу забезпечення продуктів по конкурентній ціні, або в багатьох випадках, нижчих цінах.

Чи ви знаєте, що УНСоюз має своїх власних професійних представників, які можуть допомогти вам проаналізувати всі ваші родинні фінансові потреби. Ви можете скористатися із цих професійних обслуг. Цим способом ви скористаєтеся у УНСоюз за обслуговування, а ви рівночасно підтримуватиме Батька Союзу у його нескінченному завданні підтримувати українське суспільство.

Якщо ви вагаєтеся забезпечитися в УНСоюзі — запитайте агента іншої великої комерційної забезпеченої компанії, скільки та компанія жертвує на українські громадські цілі. Запитається рівно ж і його цілі взагалі обходять, що діється в українській громаді?

Союз — навіки, про це дбає. Він заслуговує собі

Централа українських кредитовок Америки, яка об'єднує 29 українських кредитовок, відбуває спільні наради два рази на рік. Це своєрідні семінари, бо предметом вивчення є питання, які стосуються усіх кредитовок. Дискусія є звичайно дуже жвава і цікава, бо це обговорює справу група фахових людей, які свої думки опирають не лише на теоретичному знанні, але в першій мірі на практичному досвіді, здобутому із щоденної практики. І хоч діяльність в переважній мірі в усіх кредитовках однакова, все ж такі різні локальні обставини породжують специфічні ситуації чи проблеми, яких розв'язка може цікавити всіх учасників наради. Досвід однієї кредитовки може допомогти іншій. Виміна практичного досвіду — це одна з головних цілей тих конференцій.

Але управління Централі, яку очолює інж. Дмитро Григорчук, свідомо також того, що підставою правильних практичних дій є теоретичне знання.

Конференція Централі українських кредитовок Америки

Тому майже в кожну програму конференції є включення рефератів експертів, часто з великих фінансових інституцій, який ґрунтовно обізнаний з якоюсь фінансовою ділянкою, подає цінні фахові висновки.

В програму конференції, яка відбувалася цієї весни 6-7-го травня на оселі Верховина, була включена доповідь представника Централі американських кредитовок, який говорив про справу забезпечення.

Практична частина наради обіймає завжди аналіз стану наших кредитовок в даний момент, на тлі загального фінансового становища краю і порівняння вислідів їх праці з американськими. Це виконує від початку свого головування Володимир Гупалівський, який свій огляд закінчує практичними сугестіями для поліпшення праці кредитовок. Цифрову аналізу стану наших кредитовок, їх порівняльний ріст в часі, в таких ділянках як побищення

активів, числа членів, прихильників інвестицій, позичок, проводять звичайно інж. Богдан Андрушків, ілюструючи це графічно.

Цікавою темою народ на останній конференції була справа відношення українських кредитовок Америки до кооперативного руху в Україні, що зароджується. В ході дискусії стало ясно, що ніхто не був достатньо озброєний з підтримкою цього задуму. Загально було висловлено думку чекати до часу, коли стане відомим, що наві'язання такого контакту є можливе і тоді вислати делегацію на Україну та на підставі розмов з представниками кооперативного руху виробити собі правильний погляд на цю справу.

Предметом дискусії була також справа встановлення Культурного Фонду при Централі кредитовок. Ентузіастом цього задуму є Євген Репета, управитель кредитовки „Будучність” в

Воррені, Миш. Він виправдовує проєкт статуту цього фонду, який був предметом довгої та вичерпної наради. На його думку, такий фонд в першій мірі спрямований на допомогу культурним починів молоді, але рівночасно поширює серед неї свідомість про існування наших кредитовок, що з черги може заохотити її стати їх членами. Деякі дискусанти звертали увагу на потребу фонду для розвитку кредитовок. В дискусії над запропонованим статутом виявилася потреба деяких змін та доповнень, так що це доручено комісії, на ту ціль покликано, яка мала б це зробити до часу осінньої конференції, яка відбудеться в Рочестері.

Вже кілька років ЦУКА видає для своїх членів календарі, оформлені надзвичайно естетично. Календарі на 1989 рік прикрашені 12-ма кольоровими репродукціями картин наших славних митців. На 1990 рік передбачено календар з мистецькими репродукціями до поем Тараса Шевченка.

Володимир Баран

Округа СУА Нової Англії відбула організаційну конференцію

У неділю 4-го червня ц. р. в Нью-Гейвені, Конн., відбулася одноденна організаційна конференція для голів відділів, організаційних референтів і членів СУА та гостей. Господарями конференції були члени Округу нової управи Нової Англії. Конференція відбулася в залі церкви св. Михайла від 11-ої год. ранку до 5-ої по полудні.

Голова Округу Лідія Фіцалович привітала голову Головної управи Марію Савчук, заступниці голови для справ організаційних Олю Гнатейко і пресову референтку Ірену Чайківську та всіх учасників, яких було 53. Програмою конференції провадила Марта Рудик, членка 108-го Відділу і член Округової управи. О. Гнатейко відкрила конференцію та подякувала всім присутнім за участь. М. Савчук в своєму слові говорила про членство та різні способи приєднання жінок до СУА.

Слудувала інформаційна частина. Л. Фіцалович дуже цікаво навела важливі почини історії СУА. О. Гнатейко представила структуру та фінансову базу СУА. І. Чайківська коротко накреслила значення журналу „Наше Життя” в громадському житті та фінанси. Вона підкреслила, що кожна членка мусить передплачувати журнал. Жіноча преса вже існує понад 100 років і тепер дуже розбудовується.

Всі учасники конференції засіли до полуденку, під час якого Л. Фіцалович відзна-

чила 97-мі уродини Марії Марків, членки 66-го Відділу в Нью-Гейвені. Вона вручила світильник св. Ольги, а всі присутні заспівали „Многая літа”.

По полуденку розпочалася організаційна частина. О. Гнатейко розвинула такі теми: „Заснування нових відділів”, „Способи приєднання членства” та „Збільшення числа вільних членок”. Одна з присутніх гостей заявила, що вже рішуче вступити в ряди СУА. Слудували панелі. Три членки Відділів брали участь: „Чому належати до організації?” — Наталка Рудик, заступниці голови 106-го Відділу в Гартфорд; „The english speaking member and her place in our organization” — Мері-Анн Міковська, голова 108-го Відділу в Нью-Гейвені; „Жінка як професіоналіст, дружина, мама й громадська діячка”, Діонізія Брочинська, членка 108-го Відділу Нью-Гейвені. Слудували запити до панелісток, а опісля поодиноких доповіді до конференції.

Л. Фіцалович закрила конференцію, подякувавши всім, що прийшли на таку цікаву і корисну імпрезу. Середньо дякувала голові і членкам Головної управи за їх труд, час і працю, яку вкладають для СУА. Конференція закінчилася в год. 4:30 по полудні. Присутні ще довго продовжували дружні розмови при каві та солодким після офіційного закриття.

Діонізія Брочинська

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції, речник міністерства закордонних справ СРСР Геннадій Герасімов заперечував будь-який зв'язок між совєтськими властями і 34-рим американським дипломатом Феліксом Блохом, якого підозрювали у шпигунстві. Герасімов заявив, що „наві довідки” відносно діяльності Блоха. За його твердженням, „ім'я Блоха було невідоме” совєтським властям. „Ми з ним ніяк не зв'язані”, сказав Герасімов. — Ми не маємо до нього ніякого відношення.”

Любов Колесницька

ДЗЕРКАЛА

Ціна: \$13.00 з пересилкою
Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 6% стейтського податку

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07302

ІВАН ДЕМ'ЯНОК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

“ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА, НЕВИННА ОСОБА.”

“Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВИДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ШО Я НЕВИННИЙ.”

“МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДОМ.”

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK
DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Використовуючи сучасне „потепління”, зване „перестройкою”, українські мистці-малюють з великим ентузіазмом і надіями розгорнули свою мистецьку образотворчу діяльність, особливо в розвитку українського модернізму, який з'являється там „авангардом”. Не зважаючи на сталінсько-брежнєвський гніт та заборону модерністичної мистецької творчості, багато митців потайки продовжували творити в тому напрямку, який діджалися спротиву зміни. Маючи можливість поділитися своїми мистецькими здобутками зі західним довідком, а особливо зі своїми заокеанськими земляками, ті наші неперодані „авангардисти”-мистці не занебуть цих можливостей і несуть краєві візирі свої мистецької оригінальності у світ, як свідчення нашої української невідомості від світової великої родини вільних митців сучасної доби.

З тих видатних та небуденних своєю оригінальністю образотворчого модерного мистецтва митців, до яких сьогодні входить Федір Тетянич, Євген Петренко, Олег Мінко, Андрій

Мистець-малює з України загостив до Австралії

Антонюк, Любомир Медвідь, Плаский, Гонга та інші, передове місце займає Іван Марчук, який розпочав своє світове „турне” поїздом до найдаліше віддаленого від України континенту Австралії. Прибувши до Сіднею, де в першу чергу увійшовши в контакт з нашою організованою громадою, дав цікаву доповідь на тему „Сучасне мистецтво на Батьківщині”, а також поділився частинкою своїх праць та проєктами з праць, залишених у Києві. Крім нашого громадянства, захищеного творчістю Івана Марчука, зацікавилися у великій мірі і австралійці, які з перших днів викупили багато його картин та влаштували українського мистця на телевізійній програмі, на якій Іван Марчук оповідав про себе та відповідав на запити.

Завдячуючи запрошенню його до себе в гостинні відомості тут любителями та мислителями українського образотворчого мистецтва подружжям Марією

і Михайлом Гоянами, ми мали нагоду в Аделаїді познайомитися з нашим мистцем та його творчістю, на прийнятті в їхній домі, в оточенні місцевих українських митців та визначних громадян.

Іван Марчук, скромний та приязний, широко оповідає про себе, про свій творчий шлях, який розпочав в дуже безнадійному 1965 році, своїм власним оригінальним стилем, та помімо його „непопулярності” тоді, невтомно творив щораз кращі твори, які не мали місця на мистецьких виставках аж до 1985 року, коли настала можливість не лише їхніх виставок вдома, але навіть і поза СРСР. Іван Марчук при допомозі „авангардистів” Московського осередку мав тоді змогу влаштувати свою першу виставку в Москві, після якої його деякі картини були долучені до пересувної виставки в країнах Східної Європи.

Нам, колишнім мешканцям Лос-Анджелеса, доводилося не раз і не два оглядати образотворчі доповіді багатьох митців-малюєв Америки, як рівно ж і вітати там і наших українських митців в Українській Мистецькій галерії при Домі Українського Культурного Осередку, різних мистецьких стилів та напрямків, почавши від натюрморту, сюрреалізму та експресіонізму та „мішаних” одних й інших. Всі вони у своєму стилі були дещо схожі до праць інших митців, особливо коли були в стилі сюрреалістичних чи експресіоністичних. В них відчувалася відсутність чистої оригінальності. Натомість праці Івана Марчука, якого можна зачислити до українських сюрреалістів, характерні передовсім своєю цікавою оригінальністю, яких не можна порівняти до праць

інших митців. Щоб краще пояснити його унікальний стиль, гість пояснював нам, що він творив спонтанно, подекуди „керувався” його підсвідомістю, під впливом якої він працював над змістом символіки своїх праць, складаючи в них свої філософські міркування та почуття. І тому не дивно, що його перші праці є досить похмурі сумні мотиви, які характеризують його переживання та безнадійність доби. Згодом це міняється, і його праці набувають більш оптимістичної „бадьорості”, барвистості та щораз більшої відсутності „мертвих” чи „напівмертвих” форм і кольорів. З сюрреалізму він переходить до абстрактних експресіоністичних мотивів.

У всіх його образах панує відсутність негармонійності форм і кольорів, але натомість з'являються елементи графіки та прецизійності в переданні деталей. В циклах творчості І. Марчука головним з них є цикл „Голос моєї душі”, понурений до пересувної виставки в країнах Східної Європи.

Нам, колишнім мешканцям Лос-Анджелеса, доводилося не раз і не два оглядати образотворчі доповіді багатьох митців-малюєв Америки, як рівно ж і вітати там і наших українських митців в Українській Мистецькій галерії при Домі Українського Культурного Осередку, різних мистецьких стилів та напрямків, почавши від натюрморту, сюрреалізму та експресіонізму та „мішаних” одних й інших. Всі вони у своєму стилі були дещо схожі до праць інших митців, особливо коли були в стилі сюрреалістичних чи експресіоністичних. В них відчувалася відсутність чистої оригінальності. Натомість праці Івана Марчука, якого можна зачислити до українських сюрреалістів, характерні передовсім своєю цікавою оригінальністю, яких не можна порівняти до праць

Після Австралії Іван Марчук бажає відвідати ЗСА і Канаду, а також Париж, де його вже запрошено, та зустрінутися з нашим громадянством в цих країнах, де, віримо, він зустріне ширше українське гостинність.

Д-р Святополк Шумський

УКРАЇНСКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТИНУ.

У П'ЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА

бл. п. д-ра
ІЛІ АНДРУСЯКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в катедрі св. Покрови в Дітроїті (Савтфілд),
Миш. у неділю, 13-го серпня 1989 р. о год.
9-й ранку;
в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія у Бавнд Бруку,
Нью-Джерсі;
в церкві Успення Пресвятої Богородиці в Лорді
та в Українській Православній Церкві в Бразилії.
Про молитви за душу Покійного просить
дружина МАРІЯ

З невимовним жалем і смутком ділимося сумною вісткою з Приятилями, Знайомими і всією Українською Громадою, що в середу, 5-го липня 1989 р. у шпиталі в Торонто Вестон упокоївся в Бозі на 90-му році життя наш Незабутній БАТЬКО і СТРИЖОК, член Української Галицької Армії, основник і головний директор Народної Торіалі в Чорткові, кількратний голова Головної Управи УСГ в Канаді та визначний громадський діяч в Україні, на еміграції і в Канаді

св. п.

Іван Роман Носик

ПАНАХИДА відбулася в Каплиці Кардинала при вул. Анет 92 в суботу, 8-го липня 1989 р.
ПОХОРОН — у вівторок, 11-го липня з церков св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. на центар-пантеон при цій церкві.

Горем прибиті:
дочка — ІРИНА РОМАНА
братова — ДАРІЯ НОСИК
братанця — ЗЕНОВІЯ ДЕНЕКА з чоловіком
ЕВГЕНОМ і дітьми
братанця — ЮРКО НОСИК з дружиною
МАРІЯКОЮ і дітьми
і рідні —
д-р ЛІДІЯ ГОЛІНАТА з дочкою
МАРІЯКОЮ
д-р РОМАН ФІЛИПОВИЧ з родиною
д-р РОМАН ЯКИМЧУК і сестра НАТАЛІКА

В сороковий день після смерті
мого Найдорожчого БАТЬКА
будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
з ПАНАХИДАМИ
Торонто — у церкві св. Покрови
С. Бавнд Брук — у церкві св. Андрія
Про молитви за душу Покійного Батька —
просить дочка ІРИНА

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і відвідує на виїзді додому.
Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленієм.
Адреса у Мангеттені: 630 5th Ave., Room 1803 New York, N.Y. 10020
Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue Forest Hills, N.Y. 11375 (718) 459-0111

Маємо на складі довгоочікуваний третій том
„ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ”
Миколи Домашевського
Гуцульський Дослідний Інститут і конференція Гуцульських товариств Америки і Канади. Чикаго. 1988. з друкарні Го. Василіяна, Торонто, стор. 441.
М'яка обкладинка \$30.00
Тверда \$35.00
Можна набити в книгарні Свободи.
Адреса
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 6% продажного податку.

Church of Ukrainian Native Faith (RUNVira)
Orlana, Spring Glen, N.Y.

ПОВІДОМЛЕННЯ
20-го серпня, в неділю, о 11-й год. ранку
в Спрінг Глен (біля Еппенвіл) на Орліні
в Святині Матері України буде

СВЯЩЕННА ГОДИНА

присвячена 25-літтю заснування Святої Церкви Рідної Української Національної Віри (ОСІДУ РУНВІРИ)

Шануючи всі Релігії, які славлять Єдиного Господа і наважують людину любити людину, Ми на ювілейне свято шире запрошуємо Українців усіх Віровизнань.
З вірою в Дажбога, Єдиносущого і Милосердного Господа, з вірою в навч Духовного Учителя Лева Силенька,
СВЯЩЕННА РАДА СВЯТИНИ МАТЕРІ УКРАЇНИ
Наша адреса: RUNVira
Orlana, P.O. Box 147, Spring Glen, N.Y. 12483, U.S.A.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
І
УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА”, НЬО ЙОРК
ЗАПРОШУЮТЬ НА
ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ
для відзначення
95-ліття УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
і
40-ліття існування ХОРУ „ДУМКА”
що відбудеться
в НЕДІЛЮ, 17-го ВЕРЕСНЯ 1989 року
в AVERY FISHER HALL, LINCOLN CENTER, N. Y.
о годині 4-й по полудні.
при співучасті:
вокального ансамблю хору „ДУМКА”
відомих українських оперних співаків і піаністів
та танцювального ансамблю РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ
Квитки вступу можна буде замовити в українських крамницях — „СУРМА”, „АРКА” в Нью-Йорку; „ДНІПРО”, Ньюарк, як також при касі в ЛІНКОЛЬН ЦЕНТР.

Published 1970

ЗАМОВЛЕННЯ І ЗАВДАТОК \$300 ВІД ОСОБИ ПЕРЕД 15-М СЕРПНЯ

[illegible]

Багато говорилося і про те, що застарілі теорії те-

Не зважаючи на заклики покласти край мітинговому етапу перебування, мітингування не закінчилося і не може закінчитися, — заявив Здоровега. — Люди шукають духовних лідерів, хочуть бачити в депутатах яскраві особистості. Правда, іноді віддається перевага тим хто красивіше говорить. Сьогодні ж найгостріший дефіцит у тих, хто знає, як треба дати, що конкретно, як і кому робити".

COIOIBKA • SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n. Estate
Foordmore Road
Kerhonkson, N.Y. 12446

Soyuzivka UNA Estate
Foordemoore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

(Labor Day Weekend)

Увага! **Увага!**

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПЕРЕКЛАД

Наукове Товариство ім. Шевченка

Ксенофонт

„АНАБАЗИС”

із старогрецької мови переклав

проф. д-р Михайло Соневицький

Книжка (237 стор.) з додатками про історичне тло твору
малою походо, тощо, в ціні 14,00 ам. дол., можна набути

SVOBODA BOOK STORE
30 Montomery Street, Jersey City, N.J. 07302

COIO3IBKA
•
SOYUZIVKA

запрошує на

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ ПІД ЧАС ЛІТА 1989 Р.

Програми провадить **МАРІЧКА ГЛІБОВИЧ**

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kensington, New York 12446
014-626-5641

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

Чеки виставляти на: **KLK, American Ukrainian Sports Club**

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

ВСІ ШКІПНІ КНИЖКИ ПРОСИМО
ЗАМОВЛЯТИ в АРЦІ. На складі
книжки ВСІХ видавництв. Одержіте
на наступний день після телефо-
нічного замовлення.

● РОЗШУКИ ●

Пошукую Володимира Филиму Михайловича, родився 1926 року в Купчинцях, Козівського району. Прошу голоситися на адресу:

Jaroslav Mlynko
3474 E. California
Pasadena, Ca. 911
Tel.: 1-818-449-18

● SERVICE ●

UKRAINIAN TYPEWRITERS

also other languages complete
line of office machines &
equipment.

JACOB SACHS

JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N. Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займается похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

UKRAINIAN NATIONAL

**UKRAINIAN NATIONAL
FUNERAL SERVICE**

Управа Українського
Національного Цвинтаря-
Пам'ятника та мавзолею
полагоджує всі справи
пов'язані з похороном і по-
хованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754